

NIEPRZEBITY (6) *part praet pass pf*

W pisowni łącznej (4), w rozłącznej (2).

Oba e jasne.

sg m N nieprzebity (2). ◇ I nieprzebitem (1) KochPs, nieprzebitym (1) StryjKron. ◇ f I nieprzebitą (1). ◇ pl A subst nieprzebité (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

W funkcji przymiotnika (6) :

1. Którego nie da się przebić, przedziurawić; imperfossus Calep, Cn; impenetrabilis Cn (5) :
Imperfossus – Nie przebity, nie przepehniiony [!]. *Calep* 510b.

Wyrażenie: »tarcza, szczyt nieprzebity(-a)« [szyk 2:1] (2:2): Pan lud fwóy chowa/ pan ieft nieprzebitem Królowi łczytem. KochPs 39; Ná kray światá ofátteczny/ Skruszył tęgi łuk waleczny/ Potłukł zbroie nie požité/ Spalił tarcze nieprzebité. KochPs 69; KochMuza 26.

W przen (2) : [Kiejstut] murem Litewłkim nieprzebitym/ y bálztą mocną przeciw naiázdom Niemieckim będąc/ drugi Achilles/ Hector/ Ajax/ Vliífes y Hercules Litewłki StryjKron 467.

2. Którego nie da się przekonać, uprosić (2) : Peruicax, durus, contentiosus, nulli cedens, perseverans cum quadam vi. – Vporni Nieprzebeiti [!]. *Calep* 794a.
[Cf NIEPRZEBITY 2. KlonŻal C4v].

Synonimy: 1. mocny, nieprzepchniony, trwały; 2. uporny.

Cf PRZEBITY

AW